

menhænge. Men indtil videre ligner økonomien i Ørestaden sagen, altså den der historie med, at når jeg får 2 til foruden den, jeg venter på, så har jeg 3.

Lad det så være sagt, det er ikke til yderligere debat. Det var, fordi ministeren selv i sit svar gjorde opmærksom på det andet problem. Det ene problem var sikkerheden, og jeg glæder mig over, at ministeren selv er klar over, at Ansaldo skal være verdensmester – skal være verdensmester – hvis det her skal fungere. Samtidig sætter vi altså alt på det hele vejen igennem med nogle tidsfrister, der er så hystericke. Altså det er gambling.

Når jeg siger det nu, så er det, fordi jeg skal være helt sikker på, at når vi engang skal til at gå denne her sag efter, hvem der så kommer til det, det kan godt være, det bliver børnebørnene, så kan de se, hvem der sagde hvad hvorhenne. Nu blev der altså sagt, at vi altså skal have en verdensmester, men det går vi ud fra Ansaldo er. Det er imponerende, for det har de ikke tidligere vist sig at være.

Det der med økonomien nævnte ministeren som det andet. Bare lige så der er kvitteret for, at der går jeg ud fra, at ministeren er klar over, at den er meget mere gennemskuelig end det der med teknikken. Man behøver ikke at have sine hemmelige kilder rundtomkring, eksperter osv. og folk, der fremlægger papirer fra Cowi og Rambøl, og hvor de nu kommer fra, for at være klar over, at den økonomi har det ikke godt.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Jeg skal bare takke fru Margrete Auken og bare af hensyn til børnebørnene og historieskrivningen sige, at jeg ikke sagde, at Ansaldo er verdensmester, men at de bliver det.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Og af hensyn til historieskrivningen vil jeg så igen lige minde om, at ministeren har sagt, at vi tror på, at man kan klare det her på 1 måned, altså når først TÜV Rheinland har leveret. Jeg bemærker, at det så er måneden efter kommunevalget, hvis vi skal snakke politikersprog, og vi kender alle sammen Københavns Kommunes store interesse i sagen.

De har 1 måned, og ministeren har selv sagt, at hvis – hvis – de magter det, så er de verdensmestre. Det er vel en gambling, der vil noget, og for skatteydernes penge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 139:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af biltyverier.

Af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.
(Fremsat 5/4 2000).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Beslutningsforslaget fra Det Konservative Folkeparti og Venstre går ud på, at regeringen skal forstærke indsatsen mod biltyverier, navnlig brugstyverier af biler. Dette skal hovedsagelig ske ved hjælp af strafskærpelse og øget brug af varetægtsfængsling.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er der tale om gammel vin på nye flasker, idet Folketinget tidligere, i 1995, har taget stilling til og afvist et lignende forslag. Dengang som nu er det regeringens opfattelse, at der ikke er behov for at skærpe straffen for brugstyveri. Straffen for brugstyveri af biler er i forvejen relativt høj sammenlignet med andre forbrydelser, og der er efter regeringens opfattelse ikke belæg for, at en yderligere skærpelse vil have nævneværdig indflydelse på omfanget af biltyverier.

Der er allerede i dag mulighed for varetægtsfængsling for brugstyveri, hvis der foreligger skærpende omstændigheder, f.eks. gentagne tilfælde af biltyveri, idet strafferammen i så fald er op til 2 års fængsel. Hertil kommer, at der også kan være grundlag for varetægtsfængsling, hvis biltyven findes i besiddelse af koster i et sådant omfang, at der er begrundet mistanke om indbrudstyveri. Normalstraffen for tyveri er jo som bekendt op til 1½ års fængsel.

I øvrigt kan jeg oplyse, at Københavns Politis i 1998 besluttede, at personer, der tidligere gentagne gange er dømt for brugstyveri af biler, og som efter den seneste dom i flere tilfælde med kort mellemrum har stjålet biler, fremstilles i

grundlovsforhør med begæring om varetægtsfængsling. Dette har ført til en betydelig stigning i antallet af varetægtsfængslinger ved brugstyverier. Således har Københavns Politi oplyst, at antallet af personer, der er blevet varetægtsfængslet for brugstyveri af biler, i perioden 1997-99 er steget fra 2 til 26 pr. år.

I de tilfælde, hvor der er tale om mere forhærdede biltyve, vil der således allerede i dag kunne ske varetægtsfængsling for at undgå, at den pågældende på fri fod begår flere overtrædelser. Det samme gælder, hvis biltyven under kørsel har forvoldt nærliggende fare for nogens liv eller færghed, og der derfor er grundlag for en sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1.

Lad mig også minde om, at varetægtsfængsling ikke må udvikle sig til at blive en straf. Ofte må et brugstyveri anses for opklaret ved pågribelse af biltyven. I mange tilfælde, hvor politiet pågriber en biltyv, vil der derfor ikke ud fra et efterforsknings synspunkt være grundlag for at tilbageholde den pågældende efter endt afhøring. Foreligger der mistanke om yderligere kriminalitet, f.eks. indbrud i private hjem eller lignende, eller er der på baggrund af den pågældendes hidtidige kriminelle løbebane risiko for, at han på fri fod vil begå ny kriminalitet, vil der også på det grundlag kunne ske varetægtsfængsling, hvis retsplejelovens betingelser i øvrigt er opfyldt.

Regeringen kan derfor ikke gå ind for, at mulighederne for varetægtsfængsling udvides, heller ikke med henvisning til brugstyveri.

Jeg kan samtidig oplyse, at politiet bl.a. i hovedstadsområdet de seneste år har ført en målrettet strategi imod specielt de organiserede biltyverier. Bl.a. behandles sager om tyveri af udlejningsbiler og sager, hvor der er mistanke om, at bilen er ført ud af landet, fra første færd som en egentlig tyverisag. Samtidig fører politiet løbende stikprøvekontrol ved Polensfærgen for at afsløre udførsel af stjålne biler.

Jeg finder det også i den forbindelse vigtigt at nævne, at kurven ser ud til at være knækket, når det gælder antallet af biltyverier. Som det rigtigt fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, er der sket et markant fald i antallet af biltyverier i 1998, og jeg kan oplyse over for Folketinget, at den tendens heldigvis også er fortsat i 1999 med et fald på yderligere 10 pct. Glædeligt, og noget vi skal holde fast i.

Det må antages, at dette fald også kan tilskrives en række kriminalpræventive tiltag, bl.a.

kravet om, at alle nye biler skal være udstyret med en startspærre. Det har gjort det betydelig vanskeligere for biltyve at gennemføre deres forehavende.

Den forebyggende indsats er stadig væk meget vigtig på dette område som på så mange andre områder. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at et udvalg under Det Kriminalpræventive Råd løbende ser på, hvilke muligheder der er for at forebygge brugstyverier ad teknisk vej, og på, hvilken rådgivning der gives til borgerne med hensyn til hensigtsmæssige adfærdsrutiner.

Det er efter regeringens opfattelse sådanne effektive tiltag, der skal anvendes i kampen mod biltyve. Regeringen kan på den baggrund ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Lotte Bundsgaard (S):

Det beslutningsforslag fra Venstre og De Konservative, som vi nu skal behandle, skulle angiveligt være fremsat som en løsning på de problemer, som biltyveri giver det danske samfund.

Først vil jeg gerne starte med at gøre opmærksom på, at antallet af biltyverier er faldende. Vi ser altså en klart bedre udvikling på dette område, men der er da stadig et problem, som forslagsstillerne altså tror man kan løse ved højere straf og øget brug af varetægtsfængsling.

I Socialdemokratiet mener vi ikke, at en forhøjelse af straffen alene er en brugbar løsning. I Socialdemokratiet mener vi, at straffen for brugstyverier af biler allerede nu er relativt høj set i forhold til lignende forbrydelser, og vi kan ikke se, at det er nødvendigt at varetægtsfængsle biltyve i større udstrækning, end det sker i dag.

Vi mener, at varetægtsfængslingen skal bruges, når en forbryder kan forhindre eller vanskeliggøre en opklaring. Varetægtsfængslingen skal ikke bruges om en ekstra straf, og som vi jo ved, er et biltyveri tit opklaret allerede ved anholdelsen; det er ofte biltyven selv, der sidder bag rattet.

Grundlæggende mener vi også, at man skal passe på med at lovgive alt for detaljeret, for hvad bliver det næste? Skal vi skærpe straffen for butikstyveri eller for cykeltyveri? Det mener vi ikke nytter noget. Det bør i første omgang være politiets rolle efter retningslinjerne i politiforliget at styrke indsatsen på de områder, hvor der er størst problemer.

Vi er helt bevidste om, at de mange trafikuheld er et stort problem, og især det store antal trafikdræbte er et væsentligt problem, som kræver, at vi ser på det politisk.

I den senere tid er der kommet en række forslag, som vi mener kan være med til at dæmme op for det store antal trafikuheld. Vi er således indstillet på at se på øget brug af fartovervågning, men grundlæggende mener vi, at vi har brug for en ny trafikkultur i Danmark. De gentagne kampanjer mod spirituskørsel har vist sig at have en gavnlig effekt på de danske biler. Desværre er kampanjerne for at overholde hastighedsgrænserne ikke i samme omfang slået igennem over for befolkningen. Gang på gang hører vi om især unge mænd, der bliver slået halvt eller helt ihjel, fordi de kører for stærkt. Fart er stadig den største enkeltårsag til trafikdrab.

Der bliver taget mange initiativer for at ændre på den dårlige holdning til hastighedsovertrædelser, og jeg tror, det er muligt, men der findes ingen hurtige løsninger, det kræver et langt, sejt træk.

Et af de største problemer set med hensyn til biltyverier er den organiserede kriminalitet, hvor bander samarbejder på tværs af landegrænserne. Det gør det svært for dansk politi at stoppe tyvene, men det kan lade sig gøre gennem en målrettet indsats og et styrket internationalt samarbejde. Derfor er bl.a. Schengen-samarbejdet meget vigtigt. Netop en målrettet indsats fra politiets side har betydet, at der er sket et markant fald i biltyverier gennem det sidste par år.

Teknisk er der også igennem de sidste 10-15 år blevet udviklet adskillige installationer, der gør det muligt at forhindre biltyvene i deres forehavende, og nye krav til, at alle nye biler skal være udstyret med startspærre, har også gjort det betydelig sværere at være biltyv i dagens Danmark.

Vi kan altså ikke støtte det her forslag. Vi mener i stedet for, at vi fortsat gennem et godt politiarbejde, gennem internationalt samarbejde og kriminalpræventivt arbejde skal dæmme op for biltyverierne.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu siger fru Lotte Bundsgaard, at antallet af biltyverier er faldet drastisk, at det går den rigtige vej osv. Jeg må måske lige stille og roligt gøre opmærksom på, at da vi fremsatte det her

forslag i en revideret udgave for 5 år siden, var antallet af biltyverier 3.000 mindre om året, end det er i øjeblikket. Der blev altså dengang stjålet 10 biler færre hver eneste dag året rundt, og dengang sagde den daværende trafikminister, at nu gjorde man en hel bunke, nu skulle det nok gå fremad, og alligevel kan vi konstatere, at i dag stjæles der altså betydelig flere biler end dengang, regeringen heller ikke ville gøre noget, samtidig med at der er kommet startspærre i næsten samtlige biler.

Så det er altså gået fremad, blevet værre og værre og værre, siden regeringen sidst sagde, at den intet ønskede at foretage sig.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg kan kun sige, at antallet af biltyverier det sidste par år er faldet. Men det er klart, at der stadig væk er brug for et internationalt samarbejde, bl.a. mod organiseret kriminalitet, da vi ved, at det er organiseret kriminalitet, der står bag mange af biltyverierne, hvor bilerne så bliver eksporteret, så selvfølgelig skal vi fortsætte ad den vej.

Men biltyverierne er jo faldet de sidste 2 år. Det var blot det, jeg sagde i min tale.

Svend Aage Jensby (V):

Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo, er forhindret i at være til stede, så jeg skal derfor gøre nogle bemærkninger til forslaget.

Det første, jeg kan sige, er, at det forekommer jo ikke overraskende, at Venstre støtter det her forslag, som hr. Helge Adam Møller er forslagsstiller til, og som i bemærkningerne jo klart og tydeligt har skildret, hvorfor Venstre støtter det.

Jeg vil spørge justitsministeren: Er det muligt at forklare den danske befolkning, at fordi man kommer til at køre lidt for stærkt på en motorvej, skal man have en bøde på 2.000-3.000 kr., men når man er under 18 år eller over 18 år og stjæler en BMW eller en Mercedes i millionklassen og risikerer at slå mennesker ihjel med den bil, som man har brugsstjålet, så får man en bøde på 2.000-3.000 kr., og er man under 18 år, så får man en på 1.500 kr.? Det kan man gøre igen og igen, når man er under 18 år. Hvis man gør det for anden gang, og man er over 18 år, så får man 10 dages hæfte.

Det er ulykkeligt, at regeringen som et led i bekæmpelse af kriminaliteten ikke vil være med til at støtte sådan et forslag som det her. Det er umuligt at forklare befolkningen. Unge menne-

sker starter deres kriminelle løbebane med at stjæle en bil, som de så til syvende og sidst ofte anvender til tyverier, indbrud i private hjem. 35.000 familier fik sidste år deres private hjem ransaget af tyveknægte. Det er bl.a. det, de biler, der bliver brugsstjålet, bliver brugt til. Hvor ville det dog være kriminalitetsdæmpende, hvis de biltyve, vi her snakker om, blev standset på vejen og med det samme blev idømt en kortvarig, ubetinget frihedsstraf.

Det er ikke Venstres opfattelse, at brugstyve skal sidde i måneder og år i fængsel med andre kriminelle, men vi ønsker, at de unge mennesker, der stjæler de her biler, med det samme skal mærke konsekvensen: en kortvarig, ubetinget frihedsstraf, eventuelt afsonet på den måde, at de sidder i weekenden fra fredag aften til mandag morgen og afsoner deres straf, så ødelægger man ikke deres eventuelle læreplads og lignende. Men det vil regeringen ikke.

Regeringen viger ikke tilbage fra at skærpe straffene i andre henseender, f.eks. inden for færdselsområdet, fordi den tror, der er noget kriminalitetsdæmpende i det, men når vi snakker om brugstyverier, vil den altså ikke være med. Når man desforuden ser på de tab, der påføres bilejerne i Danmark i kraft af forhøjede forsikringspræmier på grund af de store erstatninger, der bliver udbetalt, så har man yderligere et incitament til at skærpe straffen.

Jeg kan sige med sikkerhed, at de fleste borgere i det her land ikke kan forstå, at man kan stjæle biler og stjæle biler og blive løsladt af politiet en time efter, at man er blevet anholdt. Der er, som reglerne er i dag, ikke mulighed for varetægtsfængsling af biltyve. Stort set uanset hvor mange biler man stjæler, og hvor ofte man gør det, bliver man anholdt og løsladt, det er ubegribeligt for samfundet.

Men som sagt tidligere er det, der ligger Venstre mest på sinde, at de her mennesker starter deres kriminelle løbebane med at stjæle biler, og det er derfor, at Venstre og De Konservative ønsker en hårdere reaktion.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal stærkt beklage, at Venstres ordfører åbenbart var forhindret i at høre min indledende tale.

Det gør jo, at jeg må henvise til Folketingets forhandlinger, for jeg vil ikke trætte Folketinget på det her sene tidspunkt af dagen med at gennemgå min tale igen.

Jeg synes alligevel, at det er tankevækkende, at vedkommende, der optræder i dag som ordfører for et af forslagsstillerpartierne, ikke havde lejlighed til at beskæftige sig med min besvarelse på det beslutningsforslag, der er fremsat. For hr. Jensby står jo ikke tilbage for at skrive om det i aviserne – det er et stort engagement, hr. Jensby lægger i den her sag – hvilket jeg også har bemærket i dagspressen. Men nuvel, jeg henviser til den besvarelse, jeg gav.

Men hvad angår den del, som optog hr. Jensby meget, nemlig muligheden for varetægtsfængsling, kan jeg bare lige nævne, at det altså lykkes de kolleger, som hr. Jensby har i anklagemyndigheden i Københavns Politi, at bruge varetægtsfængslingsbestemmelserne for biltyveri. Jeg nævnte også tallet. Tallet har været stigende fra 1997 til 1999. Der er hvert år sket en stigning, så vi er oppe på, at der af Københavns Politi alene varetægtsfængsles 26 mennesker for biltyveri.

Så skal hr. Jensby lade være med at stå på Folketingets talerstol og sige, at det ikke er muligt at bruge varetægtsfængslingsbestemmelserne. Jeg synes i øvrigt også, at hr. Jensby begik den fejl at tale om, at der ikke er mulighed for frihedsberøvelse af folk, der stjæler biler, som de kører folk ihjel med. Naturligvis er der det. Det sker også.

Til hr. Jensby vil jeg sige: Jeg synes, at det var bedrøveligt, at hr. Jensby ikke brugte lejligheden til – med den viden og indsigt, hr. Jensby har – at tale ud fra det, men alene ud fra jeg havde nær sagt nogle fordomme om, hvordan tilstanden og retstilstanden på det her felt er. Det skal jeg beklage.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

På hr. Jensbys tale lød det, som om det med at køre for hurtigt ikke gjorde så meget, bare det var i ens egen bil og ikke i en stjålet bil.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre hr. Jensby, om det slet ikke er så slemt at køre for hurtigt. Og er hr. Jensby klar over, at den største årsag til trafikdrab i Danmark er fart? Er det et problem, eller er det bare ligegyldigt, hvis det er ens egen bil, man kører for hurtigt i, uanset om det er på motorvej eller på landevej.

Det lød lidt, som om hr. Jensby mente, at straffen var den samme, hvis man stjal en bil og kørte i den og stillede den igen, som hvis man stjæler en bil og slår et andet menneske ihjel. Det lød lidt, som om det var en meget kort

straf, der var, men hvis man slår et andet menneske ihjel, når man kører rundt i en stjålet bil, bliver straffen så ikke højere?

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Til justitsministeren vil jeg sige: Jeg har skam udmærket hørt, hvad regeringens holdning til beslutningsforslaget var, også ministerens betragtninger. Dem kender jeg jo også fra tidligere debatter, som vi har haft om det her forslag.

Jeg vil godt bede justitsministeren nævne de eksempler, gennemgå sagerne – det er der vel desværre ikke tid til, men så kan vi vel få det oplyst under udvalgsbehandlingen – hvori der, fordi man har fundet, at der er skærpente omstændigheder, er sket varetægtsfængsling. De 26 tilfælde, man kender fra København, er jo folk, som er straffet i om ikke hundredvis, så utallige gange for brugstyveri.

Det, forslagsstillerne ønsker med det her beslutningsforslag, er, at det også er første gang, man begår brugstyveri, der skal ske en reaktion. Det optager os altså meget, og det er den skærpelse, som vi mener vil være nyttig.

Jeg kan sige til fru Lotte Bundsgaard: Nu er det jo ikke en færdspolitisk debat, vi har. Vi er ikke enige i de hastighedsgrænser, som regeringen har stemt igennem her i Folketinget, det er vi ikke. Men det er brugstyveri, vi taler om i dag, og der er det altså den holdning, Venstre står for, som jeg her har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg ved ikke, om ministeren synes, at Folketinget skal være imponeret over antallet af varetægtsfængslede biltyve i København, for det er jo rigtigt, at det er steget til 26. Må jeg gøre opmærksom på, at det betyder, at hver gang der er 400 biltyve i København, så er der 399, der ikke bliver varetægtsfængslet, og én der bliver.

Der stjæles nemlig over 10.000 biler i København, og det er 26 tyve, der varetægtsfængsles. 400 biler stjæles altså, én tyv bliver varetægtsfængslet. Jeg mener nok, der var behov for, at det tal var omkring 10-12 gange så stort, nemlig alle dem, hvor der er en stærk mistanke om, at de har været ude at bruge bilen til indbrudskriminalitet. Det er jo det, beslutningsforslaget lægger op til. Ikke at alle skal varetægtsfængsles, men i et langt større omfang. Det vil medføre, at masser af tyverier bliver opklaret. Det bliver de ikke i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Hr. Svend Aage Jensby retter så billedet lidt op nu her i sit andet indlæg og siger, at han også kender tallene – det havde jeg nu også troet at han gjorde – og at der faktisk sker varetægtsfængsling i brugstyverisager, og det er jo netop det, som vi har varetægtsfængslingsbestemmelserne til. Jeg har ikke indtryk af fra retspolitiske debatter i øvrigt med Venstres retspolitiske ordfører, at partiet Venstre ønsker, at varetægtsfængsling i sig selv skal være en tillægsstraf. Men varetægtsfængsling har sin helt specielle karakter, der går ud på, at man kan fængsle, man kan frihedsberøve folk inden for dom, af hensyn til politiets efterforskning i sagerne. Det er af hensyn til de tilfælde, hvor der er en potentiel mulighed for, at den anholdte går ud og begår fornyet kriminalitet umiddelbart efter, at vedkommende er tilbageholdt og anholdt af politiet. Derfor findes muligheden for at kunne bruge varetægtsfængsling i de tilfælde, hvor der foreligger en potentiel mulighed for, at den anholdte umiddelbart begår fornyet kriminalitet.

Måske har Venstre skiftet holdning til det med varetægtsfængslingsbestemmelserne, og det er der noget, der kunne tyde på, men jeg tror nu ikke, at Venstre skifter holdning på det felt, sådan at varetægtsfængslingen skal kunne bruges som en egentlig straf i sig selv. Det er også derfor, at vi fra regeringens side siger, at vi mener, at varetægtsfængslingsbestemmelserne er gode, som de er.

Anklagemyndigheden skal bruge dem dér, hvor retsplejelovens bestemmelser i dag giver mulighed for det, og det gør anklagemyndigheden også i brugstyverisager, og det gør man i stigende omfang også i biltyverisager, for vi fra regeringens side deler jo helt med Venstre og De Konservative den opfattelse, at vi skal de her biltyverier til livs.

Vi tror, at vi kan det med de bestemmelser, vi har strafferetligt, men vi mener, der skal noget yderligere til for at få den kurve længere ned, som heldigvis er nedadgående. Skulle vi så trods alt ikke glæde os over i fællesskab, at antallet af biltyverier falder, har været faldende over de seneste år, også faldt sidste år med hele 10 pct. Den kurve vil vi gerne holde fast i. Vi tror til gengæld ikke, at vejen frem er det, som V og K lægger op til: yderligere varetægtsfængsling, straffeskærpelse. Vi mener, vejen frem er de gode initiativer, som politiet tager

sammen med mange andre på det kriminalpræventive område, og vi synes, at de tal, vi kan se, også viser, at det er vejen frem.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Nu er der jo ikke så mange tilhørere her i Folketingssalen i dag, men det kunne jo være, der var nogle, der læste det i forhandlingerne eller så det på tv, og derfor vil jeg udrydde enhver form for misforståelse. Hvis der bliver sået tvivl om, hvorvidt de betragtninger, jeg har fremført, repræsenterer Venstre, så kan jeg sige med sikkerhed: Det er Venstres holdning. Det har været Venstres holdning i årevis, og det vil blive ved med at være Venstres holdning.

Det, der er sagen, er, at som straffelovens § 293, stk. 1, første punktum, er udformet, så kan maksimumstraffen højest være fængsel i 1 år, og man skal altså have stjålet biler i nærmest årevis for at komme op på det niveau.

Derfor kan man ikke varetægtsfængsle, fordi grundbetingelsen for varetægtsfængsling er – hvad justitsministeren jo ved – at der skal være en strafferamme på 1 1/2 år. Hr. Helge Adam Møller og jeg ønsker, at det skal være muligt at varetægtsfængsle, selv uden at der foreligger skærpende omstændigheder. Det er det, vi plæderer for, og det er altså Venstres politik.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil på ingen måde forhindre Venstre og De Konservative i at ønske, at der skal ske varetægtsfængsling i førstegangstilfælde. Men hr. Jensby må så også medgive, at der, hvor varetægtsfængslingsbestemmelserne anvendes i dag, altså er der, hvor der for anklagemyndigheden er mulighed for at påberåbe sig, at der er risiko for, at der sker gentagelse. Det er jo ofte forbundet med, at anklagemyndigheden skal vise, at den pågældende har gjort det gentagne gange, og det er også dér, det sker. Men man må ikke stå her fra Folketingets talerstol og sige, at vi i straffebestemmelserne for brugstyveri, herunder af biler, har en slap eller for den sags skyld lav straffebestemmelse i straffeloven. Det har vi ikke. Vi har under skærpende omstændigheder, det vil sige dér, hvor der sker gentagne biltyverier, en straffebestemmelse på 2 års fængsel, og vi har en normalstrafferamme for tyveri på 1½ års fængsel.

Så de almindelige bestemmelser for varetægtsfængsling finder altså anvendelse, de bru-

ges af politiet og anklagemyndigheden, og jeg synes, at det kunne være rart, hvis vi i fællesskab, regering og opposition, herunder V og K, kunne tale om: Hvad kunne vi tage yderligere af initiativer, som har vist sig at virke i forhold til at få antallet af biltyverier bragt ned? Det, regeringen er optaget af, er at komme det uvæsen til livs, for vi synes naturligvis også, at det er stærkt krænkende for vores almindelige retsbevidsthed, at folk stjæler, herunder biler, og begår indbrud osv. Det er ubehageligt. Det skal vi bekæmpe. Men vi skal passe på, at vi ikke kommer til at tage retspolitiske initiativer, som i øvrigt går videre end det, vi ellers ville se anvendt som et generelt strafferetligt princip.

Og dér er det, at jeg hele tiden har opfattet det sådan, at varetægtsfængslingsbestemmelserne var af hensyn netop til efterforskning for politiet og i tilfælde af, at anklagemyndigheden kunne påberåbe sig over for domstolene, at der var en latent mulighed for gentagelse af det kriminelle forhold.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil gerne på Venstres vegne give tilsagn om, at vi vil medvirke til alle tænkelige præventive foranstaltninger for at bringe det her uvæsen, som brugstyverierne er, til ophør, hvis regeringen samtidig vil være med til, at straffen for at begå brugstyveri anden gang ikke bare skal være en bøde, når man er under 18 år – en bøde mindre end den, man får for at køre lidt for hurtigt – og hvis regeringen vil være med til at ændre strafferammens maksimum, sådan at en mand, der har lavet f.eks. fem brugstyverier i løbet af 1 måned eller 2, kan varetægtsfængsles. Det kan han ikke i dag. Så vi har en fælles interesse i – det er jeg enig i – at bringe uvæsenet til livs, bringe det til ophør. Det vil vi være med til med enhver form for præventiv foranstaltning, hvis så regeringen vil være med til at sikre, at kursen for brugstyveri i andengangstilfælde skærpes markant, så vi får forhøjet strafferammen i § 293, stk. 1, første punktum, til 1½ år. Så er vi med på det hele.

Så vil befolkningen kunne forstå det, for det er jo også lovgivningsmagtens opgave at lave en sådan retspolitik. Mennesker ser, at man den ene gang efter den anden kan stjæle en bil uden at blive kortvarigt frihedsberøvet. Befolkningen forstår det ikke, og det er da det, vi skal være med til at bringe på plads.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

SF er imod biltyveri. Men det er beskæmmende, at den eneste måde, som Venstre og De Konservative kan forhindre biltyveri på, er ved at hæve strafferammen. Det er en sådan lidt ensidig retspolitisk debat, vi får, når det kun er det eneste svar, den borgerlige del af Folketingssalen kan komme med.

Det er også beskæmmende, at det, når jeg er ude til forskellige konferencer om vold, om forebyggelse af vold, om forebyggelse af ungdomskriminalitet, om ungdomskriminalitet generelt, er ganske, ganske, ganske sjældent, at jeg møder en eneste fra Folketingets højre side.

Det er også beskæmmende, at man i det her beslutningsforslag kun interesserer sig for den ene del af biltyveriet. Det er svimlende tal, vi snakker om, når vi snakker om biltyveri. 41.000 er simpelt hen mange. Er det 37.000 nu i 1998? Men man skal jo så også huske på, at der er to vinkler. Der er den organiserede kriminalitet, hvor jeg synes, det ville have været passende, at De Konservative og Venstre havde beskrevet den noget nøjere og også i den forbindelse havde lavet undersøgelser af: Hvad er det egentlig for en strafferamme, man arbejder med, når det drejer sig om organiseret kriminalitet, hvor vi jo i samarbejde med politi bl.a. i Polen har høstet gode erfaringer? Det synes jeg kunne være interessant.

Jeg synes også, det kunne være interessant, at man lidt nøjere dyrkede de eksempler, man har i bemærkningerne på, at der er en stærk mistanke om indbrud, og ikke desto mindre så går den pågældende fri. De eksempler ville jeg godt have skrevet fuldstændigt ud samt have en præcis viden om, hvorvidt de stadig væk kan være korrekte.

Det, vi jo skal huske på, hvis vi reelt skal forebygge den her type kriminalitet, som forslagsstillerne udelukkende har beskrevet, nemlig ungdomskriminalitet, er, at det er nogle andre ting, der skal til. Derfor skuffer det mig voldsomt, at hr. Svend Aage Jensby kun har ét svar, nemlig at de skal have en hæftestraf på 10 dage i weekenderne. Det er jo slet, slet ikke tilstrækkeligt for en ung, der har brug for det der voldsomme kick, som det tilsyneladende giver for ganske bestemte unge at stjæle en bil. Det er jo kontakt med voksne. Det er ungdomskontrakter. Det er en umiddelbar kontakt til foreæl-

drene, således at den pågældende kommer ind på dydens smalle sti. Det er nogle helt, helt andre og langt mere indgribende virkemidler, der skal til, for at unge lader være.

Jeg har selv nogle eksempler på biltyveri, hvor man fra politiets side anvendte de der meget, meget indgribende foranstaltninger, hvor man fra politiets side tog en aktiv kontakt med forældrene, med skolen, med socialforvaltningen, og hvor de unge kom på ret spor, og hvor jeg tror, at det havde ødelagt den pågældende unge at få en eller anden form for hæftestraf. Det er jo slet, slet ikke det, der skulle til.

Jeg så meget gerne, at vi fik nogle mere seriøse diskussioner om, hvordan vi forhindrer ungdomskriminalitet af den her karakter. Vi ved jo, at vi af en i øvrigt stor ungdomsårgang, der er superlovlydig, har en meget, meget lille gruppe, der er ekstremt udstødt, og hvor de her forslag fra højre side i salen er ganske fortvivlende. Hvorfor vil man ikke fra Venstres og De Konservatives side tage langt mere alvorligt på dét, der er problemet. Vi har en lille gruppe marginaliserede unge, som får et kick af den her type uacceptable forbrydelser. Men det er ikke hæftestraf, der hjælper på dem. Det er noget helt, helt andet.

Så synes jeg også, for at slutte af, at man måske også burde have været lidt inde på den udvikling, der er sket med de nyere biler med startspærrere osv., der formentlig er en af grundene til, at de nye biler ikke stjæles i samme omfang, som de blev for nogle år siden.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg er nødt til at korrigere fru Anne Baastrup. Når fru Anne Baastrup siger, at for højre side af salen og de borgerlige partier, hvilket jeg betragter Frihed 2000 som værende en del af, er eneste løsningsmulighed – eneste løsningsforslag – højere straf, så er det ikke rigtigt. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

Bla.a. har vi jo flere gange foreslået, at det, man i langt højere grad burde gøre, var et hurtigere indgreb. I stedet for at lade unge mennesker stjæle 30, 40, 50, 60 biler, før man griber ind, så grib ind første gang og grib ind hver gang. Det har ikke noget at gøre med at give en højere straf. Det har bare noget at gøre med, at man griber ind med det samme, således at de får et rap over fingrene første gang og opdager, at det, de gjorde, var forkert, i stedet for at de får lov til at løbe linen ud.

I forhold til spørgsmålet om mulighed for varetægtsfængsling er det jo den øvrige lovgivning, der forudsætter 1½ år i strafferammen, og derfor er man simpelt hen nødt til at sætte den op. Ikke fordi de nødvendigvis skal have en længere frihedsberøvende straf i sig selv, men for at give muligheden for en varetægtsfængsling. Så lad være med at beskyldte os for det, i hvert fald Frihed 2000, og jeg synes heller ikke, at jeg har hørt det fra hverken Venstre eller De Konservative.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har jeg tilfældigvis læst bemærkningerne til beslutningsforslaget, og der er altså ikke ret mange andre ord end større straf. Det er så, hvad det er. Men hr. Tom Behnke har jo fuldstændig ret i det med en hurtig, effektiv indsats, men der er vi bare, i hvert fald når vi står her på talerstolen, uenige om, hvad det er, der skal til. For hr. Tom Behnke ved jo også godt, at hvis man i SSP-samarbejdet med nogle aktive, fornuftige politifolk tager kontakt med de unge, der bliver fanget i en bil første gang, og så med dem i hånden går ned til forældrene og sikrer, at der kommer en ungdomskontrakt i gang, sikrer, at den unge får en anden vej gennem livet end den, man lægger op til ved det første biltyveri, så hjælper det. Men det hjælper ikke, at man bare straffer, som om den unge er voksen. Det hjælper ikke at få en eller anden form for hæfte, eller hvad det var, hr. Jensby mente, der skulle til. Det hjælper, at der er nogle voksne, der gider den pågældende. De oplevelser, jeg har med politifolk, dem, der har gidet, når de er løbet ind i en ung første gang, er, at det er det, der flytter mennesker. Men han kom ikke i fængsel. Han fik ikke nogen fængselsstraf af den karakter dér, men han flyttede sig.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi meget tilfredse med det fremsatte beslutningsforslag fra Venstre og De Konservative. Vi er fuldstændig enige i sigtet med forslaget, nemlig at ramme biltyvene hårdere, end det er tilfældet i dag, og at vi skal bekæmpe de biltyverier, vi ser i stort omfang.

Jeg ved godt, at fru Lotte Bundsgaard fra Socialdemokratiet ligesom var oppe at sige: Jamen nu er antallet af biltyverier så også lige faldet

her inden for den senere tid. Men hvis man kigger år tilbage, som det også er nævnt i bemærkningerne til forslaget, så er det en meget, meget, meget kraftig stigning, der er sket, og det er trods alt den samlede stigning over en længere årrække, vi må se på, i stedet for et lille udsving fra det ene år til det andet.

Derfor skal man ikke bagatellisere problemet, heller ikke for dem, som får deres bil stjålet med alt det unødige besvær, det medfører. Det er jo utroligt, at man hver eneste dag i Danmark ser ca. 100 biler blive stjålet. Det er helt ufatte ligt, at det er så mange, men det er ikke desto mindre tilfældet.

Vi kan så, når vi ser på udformningen af beslutningsforslaget, måske komme med nogle gode råd til forslagsstillerne og også til regeringen, hvis der bliver et flertal for forslaget, og det bliver pålagt regeringen at lave en lovgivning på det her område. Det skulle være, at man ikke – som i beslutningsforslagets bemærkninger – lægger sig fast på, hvordan skærpelsen af straffen skal foregå.

Vores forslag er, at man også indbygger en minimumsstraf for biltyverier, for problemstillingen er faktisk i dag, at der er mange tilfælde, hvor domstolene, fordi der er vidt forskellig bedømmelse rundtomkring, vælger at give forskellige straffe. Nogle gange går straffene meget langt ned, og det betyder, at de pågældende slipper fri meget hurtigt. Det kunne man komme omkring ved at lave en minimumsstraf, som gav domstolen nogle klare anvisninger på, at hvis man stjæler en bil eller mange biler, så er der i hvert fald en bestemt strafferamme, man ikke kan komme under. Det kunne man gøre ved hjælp af en minimumsstraf.

Derfor er vores råd til forslagsstillerne, at man, når der skal arbejdes videre med det – når ministeren forhåbentlig ved andenbehandlingen af det her forslag bliver pålagt at lave en minimumsstraf – sikrer, at der i hvert fald er en vis effektiv straf over for de biltyve, der er tale om.

Sonja Albrink (CD):

Lad mig med det samme slå fast, at vi i CD støtter beslutningsforslaget, og det gør vi, fordi vi mener, at der generelt er behov for straffeskærpelser, når det gælder biltyverier.

Forslaget lægger jo specifikt op til to ting, nemlig en generel, markant straffeskærpelse og en tilpasning af strafferammen, således at vare-

tægtsfængsling kan bringes i anvendelse over for biltyve.

Det, jeg vil ind på, er, at vi i CD gerne ser frihedsstraf anvendt allerede ved førstegangstilfælde. Biler er farligt legetøj, og det er ofte det, tyvene bruger dem til. Desuden er biler enormt dyre, og de bliver jo i øvrigt ret ofte alvorligt beskadigede i forbindelse med tyverier. Det er alt sammen ting, som taler for strafskaerpelse.

Med hensyn til spørgsmålet om muligheden for varetægtsfængsling er det jo sådan, som forslagsstillerne jo også skriver, at den almindelige strafferamme i straffelovens § 293 er på 1 års fængsel, og at den derfor ikke kan danne grundlag for varetægtsfængsling.

Men nu er varetægtsfængsling jo altså ikke noget mål i sig selv og skal selvfølgelig heller ikke anvendes som et kriminalpræventivt middel. Varetægtsfængsel er derimod et straffeprocessuelt tiltag, som skal tjene helt særlige formål, bl.a. at modvirke gentagelsestilfælde. Netop med hensyn til brugstyverier er varetægtsfængsel for at forhindre gentagelsestilfælde efter vores opfattelse et rimeligt indgreb.

For det første forholder det sig jo nu imidlertid også sådan, at den eksisterende strafferamme stort set aldrig anvendes fuldt ud, og for det andet skal man altså huske på, at bestemmelsen i straffelovens § 293 under skærpende omstændigheder faktisk åbner mulighed for fængsel i indtil 2 år. Der er dog ikke ret meget retspraksis, som belyser, hvad der egentlig ligger i disse skærpende omstændigheder. De skærpede omstændigheder er dog tidligere blevet påberåbt i tilfælde, hvor man som følge af gentagelsestilfælde har forsøgt at få biltyve varetægtsfængslet, og fængsling er da også i nogle tilfælde sket.

I CD mener vi, at det er illusorisk at tro, at man selv ved en forhøjelse af den almindelige strafferamme i § 293 nogen sinde i forbindelse med et rent brugstyveri vil se straffe, som går ud over den nuværende strafferamme på 1 år, også selv om vi får indført frihedsstraf i førstegangstilfælde, som vi jo ønsker. Vi mener derfor, at man frem for en forhøjelse af den mindste ramme i stedet for kunne præcisere anvendelsesområdet for § 293, stk. 1, 2. pkt., altså den med de skærpende omstændigheder. Her kunne man ved en lovændring i selve lovteksten præcisere, at gentagelsestilfælde skal henføres under de skærpende omstændigheder, og så har man efter vores mening også løst problemet med hensyn til varetægtsfængsling, da gentagelse

jo reelt er den eneste fængslingsgrund, som er relevant, når man taler om brugstyveri.

Forslagsstillerne fremhæver i deres argumentation i bemærkningerne nogle eksempler på indbrudstyveri i forbindelse med brugstyveri, men eksemplerne underbygger jo ikke behovet for varetægtsfængsling isoleret i relation til brugstyveri.

Jeg skal slutte med at sige, at vi i CD er meget behjælpelig med under udvalgsbehandlingen at få kigget på, om vi kan komme med nogle konstruktive modeller. Men vi støtter som sagt beslutningsforslaget.

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at der er behov for en forstærket indsats i forhold til at bekæmpe biltyverier.

Det er også vigtigt at få understreget, at det jo er en bred vifte af initiativer, der skal til for at sikre det, sådan som visse ordførere også har været inde på. Det gælder flere kriminalpræventive foranstaltninger, og det kan også gælde foranstaltninger som dem, der er foreslået af Venstre og De Konservative i beslutningsforslaget, vi behandler i dag.

Jeg vil ikke klandre Venstre og De Konservative for, at de alene tager sigte på spørgsmålet om at skærpe straffen som det instrument, de vil anvende her. Jeg synes, det er fuldstændigt legalt, at man tager fat på en måde, og så kan man i en anden sammenhæng tage fat på andre måder at bekæmpe biltyverier på.

Jeg vil godt sige, at Kristeligt Folkeparti godt vil være med til at overveje spørgsmålet om strafferammerne og spørgsmålet om varetægtsfængsling, som har været oppe her, selv om det selvfølgelig ikke er et mål i sig selv at tage fat lige præcis på det område. Men vi mener, det kan være foranstaltninger, som også vil virke præventivt.

Jeg synes også, det er vigtigt at se det i sammenhæng med strafferammer på andre områder. Derfor mener jeg i lighed med vistnok CD's ordfører det, hun sagde til sidst, at det også under udvalgsarbejdet bør diskuteres, hvordan vi helt konkret gør det, for det kan gøres på forskellige måder, hvilket forslagsstillerne jo også selv angiver til sidst i bemærkningerne til beslutningsforslaget, som jeg har mærket mig.

Man kan selvfølgelig diskutere, om problemet er så stort, at det netop er et beslutningsforslag værdigt. Det er da klart, at der set med Kristeligt Folkepartis øjne også er andre sager i

denne verden, som er af større betydning end lige præcis det, der bliver slået ned på her. Men jeg synes alligevel, at forslagsstillerne har en vigtigt pointe, når de netop også i bemærkningerne redegør for, hvilke personskader og dødsfald der faktisk følger i kølvandet på de mange biltyverier. Derfor mener jeg sådan set, at det på baggrund af de menneskelige omkostninger, som forslagsstillerne også kalder dem, i sig selv betinger, at man gør en stærkere indsats for at bekæmpe biltyverier.

På den baggrund vil jeg sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side gerne ser frem til diskussionen i udvalget om, hvad der kan ske i forhold til strafferammerne, som har været forslagsstillernes ærinde. Der skal vi ned i detaljen for at se nærmere på det under udvalgsbehandlingen, vil jeg godt sige. Men vi må selvfølgelig også se på andre initiativer, som andre ordførere også har påpeget. Alle initiativer er for så vidt velkomne. Jeg synes ikke, at det kan være begrundelsen for at afvise det ene initiativ, som er taget af forslagsstillerne her i dag.

Så vi er – vil jeg udtrykke det – forbeholdne positive over for beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Jann Sjursen om to ting. Har hr. Jann Sjursen nogen sinde set et forslag fra Venstre og De Konservative, som skulle forebygge en eller anden form for kriminalitet, som ikke handler om, at straffen skal forøges?

Det andet er: Mener hr. Jann Sjursen ikke, at det var en fremragende beslutning, som et snævert flertal i Folketinget traf for nogle år siden, hvorefter Straffelovrådet skulle gå i gang med at tænke grundigt over, hvad det er, vi straffer, og hvordan og hvor lang tid, således at vi får et sammenhængende billede? Det skuffer mig lidt, hvis hr. Jann Sjursen har fortrudt den beslutning.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes sådan set, det er bedøvende ligegyldigt, hvad Venstre og De Konservative har foreslået i øvrigt.

Jeg forholder mig til det beslutningsforslag, vi behandler i dag, som jeg forholder mig til alle de forslag, vi behandler i Folketingssalen. Jeg tager stilling til det konkrete beslutningsforslag, som jeg eventuelt også skal stemme om på et givent tidspunkt, uanset hvem der fremsætter

forslaget, og hvilke andre forslag de er kommet med, som kan være gode eller dårlige eller to-sede. Sådan forholder vi os til sagerne i Kristeligt Folkeparti. Jeg vil da håbe, at det også er den måde, som SF forholder sig til forslag på, inklusive det, vi har til behandling her i dag.

Når det også ud fra en proportionalitetsbetragtning angår beslutninger om at lade Straffelovrådet se på strafferammerne generelt – jeg var også inde på det i min ordførertale – så har jeg ikke et øjeblik fortrudt den beslutning, som vi faktisk tog initiativ til.

Det var en god beslutning, men hvis fru Anne Baastrup vil læse, hvad jeg i øvrigt sagde i forbindelse med netop den forespørgselsdebat, da jeg blev angrebet bl.a. af Venstre og De Konservative for ligesom at ville sabotere muligheden for senere at fremsætte et lovforslag, som ville skærpe strafferammen på nogle områder, så sagde jeg netop, at det, at Straffelovrådet var blevet bedt om at se på strafferammerne generelt, ikke skulle forhindre Kristeligt Folkeparti eller andre partier i at fremsætte forslag, der skærpede straffen på forskellige områder. Vi stillede selv efterfølgende et vedrørende børnepornografi, og justitsministeren selv har i øvrigt også for nylig fremsat et tilsvarende forslag, som skærper straffen for børneporno på nettet.

Så jeg synes altså ikke, at fru Anne Baastrup har nogen som helst anledning til at spørge mig i dag, om jeg har fortrudt den beslutning, som vi traf i sin tid.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 er særdeles positiv over for beslutningsforslaget fra Venstre og De Konservative. Vi har selv siddet og arbejdet på et beslutningsforslag for at gøre noget ved de alt for mange brugstyverier af køretøjer, der finder sted. Vi har ikke nået at blive færdige, og da vi så, at Venstre og De Konservative fremsatte et forslag, tænkte vi: Lad os tage debatten om det, så vil vi i næste folketingssamling fremsætte vores forslag, hvori vi har nogle andre vinkler på, hvordan vi kan få strammet op på det her. Det vil jeg vende tilbage til.

Men indledningsvis vil jeg gerne sige, også specielt til fru Anne Baastrup: Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at mange af de tiltag, der i øvrigt sker i dag, er ganske gode tiltag. Alt SSP-samarbejdet og SSP Plus-samarbejdet, hvor vi jo også får de lidt ældre unge med ind, er ganske, ganske gode tiltag, og de skal selvfølgelig fortsætte. Det, der er det vigtige for Frihed 2000,

er, at vi finder ud af at få indrettet lovgivningen og retspraksis på en sådan måde, at de kriminelle bliver stoppet allerede efter den første kriminelle handling og undlader at begå flere kriminelle handlinger. Og så er vi næsten ligeglad med, hvilke metoder man tager i brug, bare vi sikrer det mål.

Målet er at undgå, at der sker yderligere kriminalitet, og det må være alles ønske, at kriminaliteten slet ikke finder sted. Men det er klart, at når vi så ser forslaget her i dag, er det selvfølgelig, fordi mange af de tiltag, der gøres i dag, ikke er nok. Retsspraksis er ikke nok til at dæmme op for antallet af brugstyverier, desværre. Derfor må der noget mere til, og derfor ser vi Venstres og De Konservatives forslag som et rigtig godt bud på, hvordan man bl.a. kunne forhindre, at de, der stjæler biler, bliver ved med at gøre det, og forhåbentlig også forhindre, at der er nogen, der overhovedet finder på at gøre det første gang.

Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at man skal straffe første gang og hver gang. Hvad straffen så skal være er op til domstolene at vurdere. Det er klart, at jo yngre gerningsmanden er, jo mindre kriminalitet gerningsmanden har begået, desto mildere sanktionsform kan man selvfølgelig vælge at tage i anvendelse, men der er ingen tvivl om, at der skal straffes første gang, og der skal straffes hver gang. Det bliver der desværre ikke i dag.

I dag er det desværre sådan, at myndighederne samler en lang række kriminalitetshandlinger sammen i én pulje, går op til dommeren med et hav af forseelser og den tiltalte, hvorefter den tiltalte får en samlet dom, hvori der gives nogle utrolige mængderabatter. Det er jo fuldstændig ligegyldigt, om en brugstyv har stjålet tre biler eller hundrede biler – straffen er præcis den samme, og det kan jo ikke være rigtigt. Det kan jo ikke være rigtigt, at en kriminel, der er blevet pågrebet for at have stjålet en bil eller tre, i tiden fra pågribelse til vedkommende bliver stillet for en dommer, kan stjele alle de biler, han har lyst til, uden at det koster så meget som 10 øre ekstra. Det kan ikke være rigtigt.

Så mængderabatten skal væk. Har man stjålet fire biler, så må man have 40 dages hæfte, har man stjålet 100, så må man have 1000 dages hæfte. Sådan er det. Intet mindre. Og så burde man i øvrigt have en tillægsstraf for at være blevet ved med at gøre det. Men man burde slet ikke lade dem nå så langt, at de når at begå så

mange kriminelle handlinger. De skal stoppes allerede første gang.

Så har vi også den opfattelse, at gerningsmanden ikke kun skal straffes for at have stjålet en bil. Gerningsmanden bør også have en straf for de skader og den værdiforringelse, der er blevet påført køretøjet. Det er jo ikke ligegyldigt, om det er en bil til 10.000 kr., man har stjålet, eller om det er en bil til 2 mio. kr. Det bør ikke være ligegyldigt, men sådan er det desværre i dag. Så altså straf også for de skader, der påføres køretøjerne.

Så sagde ministeren, at man ved gentagne tilfælde kan varetægtsfængsle. Jeg er stærkt bekymret over, at justitsministeren ikke har mere føling med, hvad det er, der sker ude i det virkelige samfund, uden for Christiansborgs tykke mure, ude hos domstolene. Jeg har set tilfælde, hvor en gerningsmand blev slæbt til dommeren med henblik på varetægtsfængsling med 58 verserende sager, hvoraf hovedparten var brugstyverier. Dommeren mente ikke, at der var belæg for at varetægtsfængsle. 58 sager. Hvornår er der så? Ja, da vedkommende havde stjålet så mange biler, at vedkommende nu havde over 80 verserende sager, gik man igen til dommeren, og så syntes dommeren nu alligevel, at det var rigeligt, og så blev vedkommende varetægtsfængslet.

Så altså det med at varetægtsfængsle på grund af gentagne brugstyverier er noget, man tager meget, meget lempeligt på ude hos domstolene, skulle jeg hilse og sige. Men det kunne være, at justitsministeren kunne indhente nogle erfaringer ude fra domstolene, f.eks. i forbindelse med udvalgsbehandlingen af det ganske glimrende forslag fra Venstre og De Konservative.

Justitsministeren nåede også at sige, at vi skal have bekæmpet de her biltyverier. Det er vi da glade for, at ministeren giver udtryk for, men det, vi bliver endnu mere glade for, er, når ministeren så sætter handling bag ordene og ikke kun siger det.

Fru Lotte Bundsgaard og vist også justitsministeren sagde, at nu er antallet jo heldigvis faldende. Ja, det sagde man også om den grove vold. Der gned man sig også i hænderne for et års tid siden og sagde: Nu er den heldigvis faldende. Nu viser det sig, at den er steget igen. Man skal passe på ikke at tage kredit for en faldende tendens for tidligt. Set over en længere periode er antallet af brugstyverier steget ganske betragteligt; det skal ned. Venstres og De

Konservatives forslag er et glimrende bud på, hvordan vi kan gøre det.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Først en tak til de mange partier, der har støttet forslaget, ideerne, intentionerne, i dette. Det er jo ikke et fuldt færdigt forslag, det er netop et forslag, der lægger op til en egentlig lovgivning, og hvor vi er åbne for at justere på den måde, som et flertal ønsker det, bare vi holder fast i, at der skal straffes mere konsekvent og mere mærkbart over for biltyve, og at der skal være mulighed for i langt større omfang end i dag at varetægtsfængsle biltyve. Så tak til Venstre, til Dansk Folkeparti, til CD, til Kristeligt Folkeparti og Frihed 2000.

Så må jeg jo konstatere, at regeringens afvisning, og den har tilsyneladende et lille flertal i Folketinget, jo er typisk for den slappe og slatte retspolitik, man på en række områder fortsat står for, når man hører til til venstre for midten. Det er jo en politik, som i dette konkrete tilfælde efter min klare overbevisning fører til, at flere og flere unge kommer ud i kriminalitet i stedet for at gøre nøjagtig det modsatte: at redde dem fra at komme ind i kriminaliteten.

Lad mig tage et eksempel. De unge er jo ikke dumme, hverken de unge mænd eller de unge kvinder. Hvis vi tager to unge mænd på 17 år, som har været på diskotek, og det er langt ud på aftenen, og de vil godt hjem, ja, så står de og overvejer. De ikke har ikke råd til taxa, de har brugt alle pengene, og der er 15 km hjem til, hvor de bor. Så siger den ene: Skal vi ikke stjæle et par cykler og køre hjem på dem? Jo, siger den anden, det kan vi da godt, men skulle vi ikke hellere stjæle en bil, for det er billigere, også selv om vi bliver snuppet.

Og det er det. Hvis de hver snupper en cykel, får de hver en bøde, hvis politiet opdager dem, for brugstyveri af cykel. Det er 1.000 kr. pr. mand, i alt 2.000 kr., men hvis den ene stjæler bilen og siger, at nu kører jeg rundt om blokken her og så samler jeg dig op, og hvis politiet stopper os, så skal jeg nok sige, at det kun er mig, og jeg har ikke fortalt dig, at jeg har stjålet den, så får han en bøde på 1.500 kr., og mere sker der ikke.

Så det er altså billigere at stjæle en bil, selv om man ikke har kørekort, og at udsætte mange

andre for overhængende livsfare, som man typisk gør, når man aldrig nogen sinde har modtaget køreuddannelse, frem for at stjæle to cykler.

Jeg håber, at både justitsministeren, fru Anne Baastrup, fru Lotte Bundsgaard og de øvrige ordførere kan se, hvor grotesk det er, at det er billigere at stjæle to cykler end en bil, som jo i virkeligheden er et projektil på hjul, specielt når den bliver betjent af unge, som er berusede, under påvirkning af narko og ikke har nogen køreuddannelse.

Og hvorfor siger jeg det? Jo, fordi vi jo har tal, der viser, at 80 pct. af alle biltyve ikke har noget kørekort, fire ud af fem, og at 50 pct. af alle dem, der bliver stoppet som biltyve, er påvirkede enten af sprit eller af narko.

Derfor er de tal, vi angiver i beslutningsforslaget for, hvor mange der faktisk bliver dræbt og kvæstet, jo ikke tilfældige. Lad mig bare sige, at siden regeringen afviste det her forslag for 5 år siden, er der blevet dræbt ca. 100 i den danske trafik af biltyve og kvæstet knap 1.000 mennesker. Dengang ville regeringen heller ikke gøre noget, og det vil den fortsat ikke.

Så siger justitsministeren, at man vil lægge op til, at Det Kriminalpræventive Råd fører en kampagne. Jeg kan sige til ministeren, at det sagde den daværende minister også, da han også skulle forsvare regeringens slappe holdning for 5 år siden. Det var hr. Jan Trøjborg. Han sagde dengang: Vi vil bede Det Kriminalpræventive Råd om at sætte en særlig kampagne i gang, så vi kan få reduceret antallet af biltyverier. Dengang var det 3.000 mindre, end det er i dag.

Og det gjorde man. Der var især to ting, man skulle gøre, og det er de samme, som justitsministeren nu siger, nemlig at bede Det Kriminalpræventive Råd fortælle borgerne, hvordan de kan sikre deres biler bedre, og så se på, hvordan man kan bygge flere tekniske hjælpemidler ind for at sikre bilerne. Igen meget typisk socialdemokratisk og radikal politik.

Hvem går man på her? Det er ofrene, der skal gøre noget, det er ofrene, der skal sikre deres bil endnu mere. Hvad med at henvende sig til dem, der faktisk er de kriminelle, dem, der stjæler bilerne, selv om der er startspærre, selv om der er indbygget ratlås og alt muligt andet? Dem vil man ikke gøre noget ved, men de stakels ofre, der prøver på at gemme deres biler og sikre dem på enhver måde, de skal gøre endnu mere. Det er da at vende tingene på hovedet,

mens biltyven altså typisk slipper med en bøde første og anden gang.

Jo, det kan godt ske, det er gammel vin på nye flasker, men der ville have været sparet mange liv i den danske trafik, hvis det her havde været indført for et års tid siden.

Så siger justitsministeren, at der ikke er behov for mere straf, og fru Lotte Bundsgaard sagde, at hun ikke troede, at højere straf hjælper, og fru Anne Baastrup satte trumf på: Det er beskæmmende, at den eneste måde, vi kan bekæmpe biltyve på, er ved at hæve strafferammen. Ja, det kan man jo synes. Hvis det hjælper, så synes jeg, det er glimrende. Og den holdning har jo både SF og regeringen på en række områder.

Lad mig bare sige, at vi jo behandler mange forslag fremsat af regeringen med støtte fra SF, som netop hæver strafferammen, som vi også har vedtaget i sidste samling. Lad mig nævne miljøkriminalitet, hvor vi gik fra 2 til 4 år for netop at hindre, at flere skulle begå kriminalitet. Det var såmænd ikke specielt for at straffe mere, det var også med et præventivt sigte. Hvad med seksuelt misbrug og udbredelse af børneporno på nettet? Der firdobler regeringen strafferammen fra ½ år til 2 år, og det synes jeg er flot og godt, men det gør man også, fordi man er overbevist om, at det vil få færre til at tage chancen, fordi konsekvensen er langt hårdere.

Hvad med dem, der for et par år siden brød miljøloven vedrørende giftige stoffer osv.? De havde hidtil kunnet straffes maksimalt med bøde, men ikke med så meget som én dags fængsel. Den hævede man lige fra bøde til 2 års fængsel med SF's stemmer.

Det kan da ikke være rigtigt. Er det ikke beskæmmende, at SF går ind for, at det eneste svar, man har, når man vil bekæmpe den slags mennesker, er højere straf? Nej, det var fornuftigt og godt af SF, og den holdning synes jeg, man skulle have på andre områder. Fordi de unge kriminelle mænd, som stjæler bilerne, griner ad Folketinget, og de griner ad politiet.

Lad mig nævne et eksempel, som fru Anne Baastrup har hørt tidligere. Jeg synes, at det er rigtigt at prøve at spørge nogle af de unge mænd, som faktisk gør det her, hvad de mener ville hjælpe dem til ikke at blive biltyve.

Lad mig minde om overskriften i Berlingske Tidende for et par år siden: 16-årig biltyv idømt halvandet års fængsel for at have stjålet 77 biler. Han forklarede så, hvad det var for nogle biler, og politiadvokaten sluttede med at spørge, lige

inden sagen skulle optages til dom, hvorfor han var blevet ved med at stjæle biler, når han masser af gange var blevet anholdt af politiet. Hertil forklarede den 16-årige stille og roligt: Ja, hver gang jeg stjal en bil og blev hugget, så blev jeg slæbt en tur med på politistationen, og 2 eller 3 timer efter blev jeg sat på fri fod, og så kunne det jo være lige meget. Det var nøgleordet, at »så kunne det være lige meget«.

Der er det min påstand, og det var hans påstand, og det gælder stort set for alle de 16- og 17-årige, jeg har mødt i danske fængsler, der sidder inde for biltyveri eller andet, at de jo samstemmende siger til mig, til fru Dorte Bennedsen, til fru Anne Baastrup og til justitsministeren: Bare der var nogen, der havde grebet ind tidligere, så vi var klar over, at det her havde en konsekvens.

Så vi gør altså det her for at redde nogle unge mennesker fra at blive kriminelle, hvor fru Anne Baastrup og justitsministeren har det formål at føre dem dybere og dybere ind i kriminalitet. Ikke med vilje, men fordi de stadig væk har den holdning, at der ikke må ske noget, at de skal have chance på chance på chance. Ham her fik 77 chancer og så 1½ år i fængsel; han kunne være reddet.

Lad mig slutte med at sige, at en gennemførelse af det her forslag vil medføre i hvert fald seks forskellige ting. For det første vil der blive færre unge, som bliver fristet til at stjæle en bil og til at køre fræs og dermed måske slå sig selv eller, endnu værre, andre ihjel. Der vil samlet blive færre biltyverier, og de er altså steget med 3.000, siden vi behandlede forslaget for 5 år siden.

Der vil blive opklaret flere tyverier, for uagtet hvad ministeren siger om, at der er mulighed for i sjældne og undtagelsesvise tilfælde at varetægtsfængsle, så er der ikke mulighed for at varetægtsfængsle første- og andengangstilfælde, som også to aktive politimænd har forklaret. Der er ikke mulighed for at varetægtsfængsle ham, der bliver truffet i en stjålet bil ude i et sommerhusområde, selv om den eneste forklaring næsten kan være, at han nok har været ude at tømme nogle sommerhuse, hvis der ikke er helt særlige grunde til at tro det. Det finder man ud af næste dag, men så er han på fri fod.

Der vil være færre dræbte og kvæstede, der vil være færre forsikringsudgifter, og der vil altså være brug for færre hospitalspladser, som kan anvendes til andet godt. Det er konsekvenserne af det her forslag. Derfor håber jeg, at

flertallet skifter mening og vil være med til at hindre kriminalitet, frem for via den slatne politik man har faktisk at opfordre til, at flere fortsætter.

Lad mig stadig væk minde om, at det altså er billigere at stjæle to cykler for to unge mænd, end hvis de i fællesskab stjæler en bil. Sådan er dagens samfund. Det er grotesk.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil bare sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. Helge Adam Møller, hvad angår den ulykkelige situation med den unge mand, der stjal 77 biler, hvor den unge mands reaktion var, at så kunne det være lige meget. Der er det, mit svar er, at man hurtigt første gang skal have kontakt med forældrene, skal have en støtte- og kontaktperson til den pågældende, hvis det er sådan, at forældrene ikke er i stand til at håndtere ham, skal have den pågældende i gang med en uddannelse og få den pågældende væk fra det miljø.

Der er det, at det undrer mig, at jeg aldrig nogen sinde ser en konservativ politiker, når jeg er ude i de socialpædagogiske kredse og diskutere, hvad det er, der skal til, når jeg er ude at diskutere med lærerne om, hvad det er, der skal til.

Der skal ikke det til, at han bare skal ind og bure, og så er det i øvrigt ud med det samme efter 10 dage. Var det ikke det, hr. Jensby sagde? Der skal en langt større indgriben til dér, hvor det gør ondt helt ind i sjælen, dér, hvor den pågældende skal prøve pludselig at finde ud af: Hvad er det for et liv, jeg er på vej ind i? Hvad er det for et liv, der er nogle voksne, der kan give mig en støtte til at komme videre i retning af?

Og det er ikke bare en tom straf. Så vil hr. Helge Adam Møller sætte den pågældende ind i – hvor lang tid – bliver det 10 dage, eller hvor lang tid er det efter det første biltyveri? Og så er det jo bare ud. Så er hr. Helge Adam Møller fuldstændig ligeglad med, hvad der sker med den pågældende, og så går han jo i gang igen, fordi så kan det jo være lige meget.

Og det passer jo i øvrigt ikke. Hvis hr. Helge Adam Møller i øvrigt gik i gang med de undersøgelser, der er om, hvor mange unge vi har, der er kriminelle, så bliver der færre og færre, men de bliver mere og mere udstillet, fordi De Konservative har den retspolitik, de har.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg troede først, det var, når man kom op i alderen, at man begyndte at huske dårligere. Må jeg minde fru Baastrup om, at Det Konservative Folkeparti tre gange inden for de sidste 6 år har fremsat forslag her i Folketinget om bedre forebyggende arbejde og særlige sanktioner over for unge kriminelle både under og over den kriminelle lavalder, hvor vi netop tager udgangspunkt i den 16-årige, og hvor vi siger, at det første, der skal ske, er, at hans hjem bliver opsøgt i samme øjeblik, politiet har fat i kraven på ham, for at se, hvad kan forældrene gøre.

Derefter tilknyttedes der en særlig voksen person, som har de ressourcer, der er nødvendige. Derefter skal der være mulighed for eksempelvis en særlig form for ungdomssamfundstjeneste, som bringer vedkommende i kontakt med voksne mennesker, hvor han får en fornemmelse af, at det har en konsekvens, at han har stjålet en skindjakke eller en bil.

Derefter med den mulighed for den ungdomskontrakt, man nu har, der kun gælder for 15-årige, laver man en ordning – det kan ikke være nøjagtig den samme – som er rettet ud fra samme holdninger og synspunkter, som også kan anvendes over for 12-, 13- og 14-årige. Det forslag har da været behandlet her i Folketinget tre gange, senest forrige år, og SF har hver gang stemt imod. Må jeg minde fru Baastrup om det. Hver gang har SF stemt imod, og det er nøjagtig alle de forslag, som fru Anne Baastrup nu står og efterlyser.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne siger og gentager også, at det er gammel vin på nye flasker. Det her forslag blev altså senest behandlet af Folketinget i 1995, og det er, som om ordføreren for forslagsstillerne slet ikke interesserer sig for, hvad der så er sket siden 1995.

Der er faktisk sket det, at vi har en Østre Landsretsaftagelse om anvendelse af varetægtsfængsling i forbindelse med brugstyverier af biler. Østre Landsret traf afgørelse den 16. februar 1996 om varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, af en person, der var sigtet for at have begået fire brugstyverier af en bil inden for en periode på ca. 3 uger.

Jeg ved godt, at der forud for denne her dom også havde været tidligere forhold, der knyttede sig til brugstyveri af biler. Der er altså en østre landsretsdøm. Vi har nu en praksis, hvor

politidirektøren i København gennem en PD-orientering af 13. januar 1998 har pålagt anklagemyndigheden, at der, hvor én har modtaget afgørelse ved dom for mere end tre forhold af brugstyveri af bil, skal man gå til domstolen med begæring om varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2. Og det er altså den udvikling, der har ført til, at man i Københavns Politi – og det er det eneste sted, jeg har statistisk belæg fra for at udtale mig konkret her ved førstebehandlingen – gerne bidrager også i fremtiden med at drøfte det her med Folketingets partier, herunder også ordføreren for forslagsstillerne. Selv om hr. Helge Adam Møller gerne vil skabe splid og splittelse mellem regering og opposition på det her felt, så er vi lige så optaget som hr. Helge Adam Møller af at få biltyverierne bragt ned.

Det, vi siger, er, at de bestemmelser, vi har i dag i retsplejeloven, bliver brugt til varetægtsfængsling dér, hvor vi ønsker at bruge varetægtsfængsling, og vi ser også, at de straffebestemmelser, vi har på det område her, går op til 2 års ubetinget frihedsstraf.

Så når hr. Helge Adam Møller peger på, at jeg som justitsminister – og også de, der før i den nuværende regering har været justitsministre – har fremsat forslag om straffeskærpelse, så er det dér, hvor man med forsæt og også fuldt bevidst begår lovovertrædelser, eller dér, hvor der af hensyn til vores retsfølelse kan være grundlag for en straffeskærpelse. Men på det her felt har vi jo nogle relativt lange straffe, og vi har nogle straffebestemmelser, som er ganske vide i rammen i forhold til domstolene.

Det, vi er optaget af, og som heldigvis går i den retning, er at få antallet af biltyverier bragt ned. Det er noget, der virker over for ofrene, det er noget, der virker over for borgerne, og det går heldigvis i den rigtige retning. Og her er det ikke bare en henvisning til, hvad Det Kriminalpræventive Råd har af opgaver på det her felt, for det er en løbende opgave, og det er ikke kun noget, som den daværende trafikminister kunne henvise til. Det er noget, som vi har bedt det Kriminalpræventive Råd om at gøre løbende. Men vi vil også fra regeringens side være optaget af at få det her antal bragt ned, og det går heldigvis i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hr. Helge Adam Møller kom med et meget, meget langt indlæg, og derfor var det meget,

meget svært for mig at nå det hele, og nu kommer han så med en ny vinkel på det.

Grunden til, at hr. Helge Adam Møllers parti ikke fik SF's støtte til det forslag, ved hr. Helge Adam Møller eller burde måske vide det. Vi havde nemlig store problemer med, om det reelt ikke var et spørgsmål om nedsættelse af den kriminelle lavalder. Det var ganske, ganske overfladisk beskrevet, og vi havde en debat om det.

Det næste er, at hr. Helge Adam Møller undervejs i sit lange indlæg sagde, at der er mange unge mennesker, der dør på grund af, at de stjæler biler og kører galt i dem. Sådan som jeg husker – og det er kun på baggrund af avisartikler – de forfærdelig mange ulykker, vi har haft inden for de sidste par måneder, er det da ikke korrekt, at det var i forældrenes bil, de kørte?

Jeg tror, at der er 5 unge, der er døde på Fyn, fordi de kørte for hurtigt, og der synes jeg, at vi i stedet for at skændes her i højere grad i fællesskab skulle arbejde for at få sat nogle kampagner i gang, der gør, at de unge mennesker 1: ikke låner fars BMW, så de kan ræse hurtigt. 2: I langt højere grad får en uddannelse, før de bliver sat ind i den bil, som gør, at de ikke slår sig selv ihjel. Vi er virkelig ved at løbe ind i et forfærdeligt problem, og dér synes jeg, at hr. Helge Adam Møller kommer alt for let omkring det ved at sige, at det kun er biltyvene, der bliver slået ihjel.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Først til fru Anne Baastrup vedrørende det sidste med de unge mænds vilde og hasarderede kørsel: Jeg er hundrede procent enig. Lad mig sige, at jeg er formand for Færdselssikkerhedskommissionen, og vi har lige samlet en helt enig kommission, der netop foreslår for bl.a. at afhjælpe det problem eller gøre det mindre, at der indføres det, vi kalder et klippekort for bilister, der groft og systematisk overtræder reglerne. Det var Frihed 2000's hr. Tom Behnke, der rejste sagen første gang for 10 år siden, tror jeg, men nu er der en enig kommission, der er bag det.

Så til fru Anne Baastrup. I vores forslag stod der ikke noget om at sænke den kriminelle lavalder; der stod tværtimod det modsatte. Vi ønsker at fastholde den på de 15 år. Det står klart og tydeligt. Og så bare til slut til justitsministeren, der siger, at strafferammen jo er høj, 1 år

normalt og i særlige tilfælde højere: Ja, men justitsministeren ved jo, om muligt bedre end jeg, at et er strafferamme og noget andet er den straf, der udmåles.

Men jeg vil godt sige, at for en ung 16- eller 17-årig er en bøde på 1.500 kr. for at stjæle en BMW og have den at køre sjov og fræs i i 6, 8 eller 10 timer latterlig lavt. 1.500 kr. er det, som masser af 17-årige brænder af på en enkelt aften, når de tager ind til en rockkoncert i Idræts-parken og så morder sig bagefter, og det kan de altså slippe med for at stjæle en bil til en halv million kroner og ligge og køre fræs, mens de er berusede og uden at have kørekort osv.

Jeg ved godt, at hvis de bliver stoppet og også er berusede, så bliver de også snuppet. Men dem, vi typisk får fat i, har jo stjålet 8 eller 10 biler, før de første gang bliver hugget af politiet. Sådan er virkeligheden. Derfor må de altså have en sanktion, som afholder dem fra at stjæle bilen. Det er formålet.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er glad for, at beslutningsforslaget her giver os lejlighed til at gå lidt dybere ned i at beskrive, hvordan retstilstanden er, for så vidt angår brugstyverier, specielt af biler, fordi jeg håber, at vi får lejlighed til – måske ikke her under behandlingen i dag, men så i skriftlig besvarelse over for Retsudvalget – at tilkendegive, hvordan anklagemyndigheden ser på det her, og hvordan anklagemyndigheden kan bruge de bestemmelser, der er i straffeloven.

Både hr. Jensby og nu også hr. Helge Adam Møller beskriver, hvordan de her brugstyverier af biler finder sted, og hvor man bruger den stjålne genstand også til at fremkalde fare for andre. Der kan bl.a. ske konkrete overtrædelser af færdselsloven, hvor der kan indgå personskader på andre, men også at man alene forvolder nærliggende fare for andres liv. Men så er vi ovre i nogle andre straffebestemmelser end de bødestrafstørrelser, som hr. Helge Adam Møller står og fremfører her fra Folketingets talerstol.

Jeg vil også gerne have lejlighed til at vurdere det eksempel nærmere, som hr. Helge Adam Møller beskriver, hvor der kan være en mindre straf forbundet med at stjæle en bil frem for to cykler. Altså, lad os lave en ordentlig redegørelse for det i skriftlig form til ordføreren og til Retsudvalget. Det er i hvert fald anklagemyndighedens og Rigsadvokatens vurdering, også

med baggrund i konkrete domme afsagt så sent som i 1995, at når der køres hensynsløst, også med en brugsstjålet bil, så er vi ovre i nogle helt andre straffebestemmelser end dem, som hr. Helge Adam Møller her står og beskriver. Jeg kan blot her henvise til Ugeskrift for Retsvæsen, en dom fra 1995, nr. 948, for ikke at trætte Folketinget for meget, så kan man selv gå hen og slå dommen op.

Så lad os bruge lejligheden her til at kaste lys over det, lad os bruge beslutningsforslaget til at fortsætte initiativet: Hvordan kan vi yderligere intensivere det fald, der allerede er i antallet af brugsstjålne køretøjer?

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Holger Gravensén (S), Jens Kirk (V), Knud Erik Kirkegaard (KF), Christian H. Hansen (DF), Ebbe Kalnæs (CD), Vibeke Peschardt (RV), Søren Kolstrup (EL) og Thorkild B. Frandsgaard (FRI) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer for videreførelse af landdistriktspuljen, og hvad vil regeringen gøre for at sikre sammenhæng mellem regeringens regionalpolitiske indsats og regeringens indsats for at fremme udviklingen i landdistrikterne?«
(Forespørgsel nr. F 62)